

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XXIX. — Wydany i rozesłany dnia 22 lipca 1871.

64.

Dokument koncesyi z dnia 20 maja 1871,

udzielonej uprzyw. spółce kolei żelaznej z Duchcowa (Dux) do Podmokłych (Bodenbach) na budowę i ruch kolei parowej, z jej linii już koncesjonowanej pod Osiekiem (Ossegg) wychodzącej, a idącej na Litwinów górny (Oberleitendorf) i Jerzytyn górny (Obergeorgenthal) do Chomutowa (Kommotau), dla połączenia z uprzywilejowaną koleją buszciehradzką.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej Łaski Cesarz Austryacki;

Apostolski król Węgier, król Czech, Dalmacyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Arcyksiążę Austry; Wielki Książę Krakowa; Książę Lotaryngii, Salzburga, Styrii, Karynty, Krainy, Bukowiny; Górnego i Dolnego Śląska; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, itd. itd. itd.

Gdy uprzyw. spółka kolei żelaznej z Duchcowa do Podmokłych podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i ruch kolei parowej z Osieku na Litwinów górny i Jerzytyn górny do Chomutowa, widzimy się spowodowani ze względu na pożyteczność tego przedsiębiorstwa dla ogółu, udzielić wspomnionej spółce żądaną koncesyę na zasadzie ustawy o koncesyach na koleję żelazną z dnia 14 września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, pod następującymi dalszymi postanowieniami.

§. 1.

Nadajemy uprzyw. spółce kolei z Duchcowa do Podmokłych prawo budowy i ruchu kolei parowej, z jej linii już koncesjonowanej pod Osiekiem wychodzącej a idącej na Litwinów górny i Jerzytyn górny do Chomutowa, dla połączenia z uprzyw. koleją buszciehradzką.

§. 2.

Linia kolei w §. 1 wymieniona ma stanowić integralną część składową kolei uprzyw. z Duchcowa do Podmokłych.

§. 3.

Budowa linii w §. 1 wymienionej ma być ukończona najpóźniej w przeciągu dwóch lat od dnia otrzymania pozwolenia na budowę, tak aby do tego terminu linia rzeczona mogła być oddana na użytek publiczny.

Plany szczegółowe i objaśnienia mają być przedłożone ministerstwu handlu w przeciągu trzech miesięcy od daty wystawienia dokumentu koncesyi.

Uprzyw. spółka kolei z Duchowa do Podmokłych winna zabezpieczyć administracyi państwa dopełnienie tych zobowiązań, składając na żądanie kaucję w sumie pięćdziesiąt tysięcy złotych wal. austr. która jednak będzie zwrócona, skoro zostanie udowodnionem, że przynajmniej cztery razy większą sumę wydano na budowę nowej linii.

§. 4.

Sposób nadania robót koło budowy kolej podlega zatwierdzeniu ministerstwa handlu.

Co do szczegółów budowy i konstrukcji środków ruchu, jakoteż co do urządzenia sygnałów, uważa się jako obowiązujące przepisy „umów względem jednostajnego urządzenia kolej żelaznych w Niemczech.”

Co do względów zachowywać się mających przy konstrukcji i urządzeniu szczegółowem środków ruchu i sygnałów, jako też przy budowie domów na stacye i nasypów na stacyach, wydane będą spółce przepisy.

Projekta odnoszące się do tego należy przedłożyć w czasie właściwym ministerstwu handlu a przed ich zatwierdzeniem nie wolno czynić żadnych przygotowań do wykonania.

§. 5.

Tak na linii już koncesjonowanej jako też na nowej linii uprzyw. kolei z Duchowa do Podmokłych ma być użyta w taryfie frachtowej taka nomenklatura i klasyfikacja towarowa a co do przewozu mają być zaprowadzone takie przepisy, jakie większa część kolej austriackich postanowiła zaprowadzić dla powszechnego austriackiego obrotu związkowego, i uprzyw. spółka kolej z Duchowa do Podmokłych obowiązana jest poddać się w tym względzie rozporządzeniom ministerstwa handlu.

Dla klas zniżonych mają być zaprowadzone następujące pozycje:

Klasa A	1·5	ct.
” B	1·2	”
” C	1	”

W obrocie przewozowym pomiędzy stacyami uprzyw. kolej Buszciehradzkiej a Podmokłemi i odwrotnie, ceny przewozu ustanowione w §. 8 dokumentu koncesyi z dnia 9 lipca 1869, Dz. u. p. Nr. 137, mają być zniżone o dwadzieścia od sta.

§. 6.

Kolei wymienionej w §. 1 nie przyczynia się uwolnienie od podatków i należytości, ani też żadna inna ulga finansowa.

Ponieważ jednak uprzyw. kolej z Duchowa do Podmokłych przysługuje na przeciąg lat dwudziestu co do linii już dawniej koncesjonowanej i budującej się uwolnienie od podatku dochodowego, od opłaty stempli od kuponów i od wszelkiego podatku któryby na mocy przyszłych ustaw mógł być zaprowadzony, przeto ostatnie uwolnienie od podatku i należytości w taki sposób ma być wykonywanem, że spółka kolej z Duchowa do Podmokłych uszczerać będzie wspomniany podatek i należytości w stosunku ilości mil nowej przestrzeni do ilości mil linii już dawniej koncesjonowanej.

§. 7.

Spółka kolei z Duchowa do Podmokłych zostaje upoważniona pozyskać fundusze potrzebne do budowy linii kolejowej w §. 1 wymienionej odpowiedniem pomnożeniem kapitału spółki, i w tym celu puścić w obieg akcje i obligacje z prawem pierwszeństwa, te ostatnie jednak w kwocie nie przewyższającej trzech piątych części nowego kapitału zakładowego.

Odnośne formularze przed puszczaniem w obieg przedłożyć należy do zatwierdzenia administracji państwa, która zastrzega sobie także zatwierdzenie kursu emisji.

§. 8.

Po upływie pierwszego roku ruchu będzie utworzony fundusz rezerwowy przeznaczony na pokrycie wydatków nadzwyczajnych, dokupienie środków ruchu i pomnożenie urządzeń ruchu, tudzież na wznoszenie pomniejszych nowych budowli i rozszerzenia.

Do tego funduszu przekazują się:

- a) pozostałości kapitału budowy, jeżeli będą;
- b) przypadające odsetki i dywidendy;
- c) dopłata z dochodów ruchu, która nie może wynosić mniej niż $\frac{1}{10}$ od sta całego nominalnego kapitału na budowę przeznaczonego. Kwoty te wpływają do funduszu rezerwowego dopóki ten nie będzie wynosił 4 od sta kapitału przeznaczonego na budowę.

Nadto po upływie pierwszego roku ruchu będzie utworzony fundusz na odnowienie, z którego pokrywane będą wydatki na odnowienie wszystkich nasypów, środków ruchu, jakoteż budowli przez używanie uszkodzonych.

Do tego funduszu wpływają:

- d) dochody z sprzedaży starych materiałów budowy ziemnej i środków ruchu;
- e) dodatek z dochodów ruchu, który oznaczony będzie w stosunku zmniejszania się wartości nasypu i środków przewozu, tudzież budowli, stosownie do orzeczenia c. k. ministerstwa handlu na przedstawienie rady administracyjnej.

Dodatki do funduszu rezerwowego i funduszu na odnowienie będą odliczane z dochodów kolej z góry, jedynie po opłaceniu wydatków na ruch i utrzymanie, pokryciu strat i ubytków tudzież po opłacie odsetków i kwoty amortyzacyjnej na puszczone w obieg obligacje z prawem pierwszeństwa.

§. 9.

Spółka przyjmuje zobowiązanie że przy obsadzaniu opróżnionych posad służbowych będzie szczególnie uwzględniać podoficerów c. k. armii którzy dobrze służyli.

Nadto spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolej austriackich ugody, względem niesienia wzajemnej pomocy dostarczeniem wozów przy przewozie większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcji dla oddziału kolej żelaznej polowej.

§. 10.

Postanowienia dokumentu koncesyjnego z dnia 9 lipca 1869 Dz. u. p. Nr. 137 o ile koncesyjny niniejszą nie zostały zmienione, będą stosowane w zupełności do nowej linii w §. 1 wymienionej.

Ostrzegając surowo aby nikt nie ważył się działać przeciwko postanowieniom tej koncesyjnej, i nadając koncesyjnym prawo domagania się u Naszych sądów wynagrodzenia udowodnionej szkody, udzielamy wszystkim władzom których to dotyczy wyraźny rozkaz, aby ścisłe i troskliwie czuwały nad koncesyją i wszystkimi w niej zawartymi postanowieniami.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, opatrzony Naszą większą pieczęcią, w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia dwudziestego miesiąca maja w roku zbawienia tysiąc ośmset siedmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania dwudziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Hohenwart r. w.

Holzgethan r. w.

Schäffle r. w.

65.

Ustawa z dnia 6 lipca 1871,

odnosząca się do sprzedaży nieruchomości państwa.

Za zgodą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

Udzielone ustawą z dnia 12 kwietnia 1870 ustęp 2 (Dz. u. p. Nr. 53) Mojemu ministrowi skarbu upoważnienic, mocą którego w ciągu lat 1870 i 1871 przedmioty nieruchomości państwa, których wartość szacunkowa każdego z osobna nie przewyższa sumy 25.000 złr., aż do ogólnej sumy pół miliona złr., mogą być sprzedane bez poprzedniego zasięgania osobnego pozwolenia rady państwa do sprzedaży każdego w szczególności z tych przedmiotów i tylko z warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, rozszerza się w ten sposób, że przedmioty takie mogą być sprzedane aż do ogólnej wartości jednego miliona złr.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Mojemu ministrowi skarbu.

lszl, dnia 6 lipca 1871.

Franciszek Józef

Hohenwart r. w.

Holzgethan r. w.

66.

Ogłoszenie ministerstwa skarbu z dnia 8 lipca 1871,

względem zaprowadzenia mniejszych znaczków cehowniczych dla przedmiotów srebrnych 2 próby.

Dla oznaczenia ilości czystego metalu w przedmiotach misterniejszych ze srebra będzie zaprowadzony obok istniejących już mniejszych znaczków cehowniczych dla 3 i 4 próby, mniejszy znaczek dla 2 próby (900 części tysięcznych = 14 lutów 7·2 granów),

mającej polewę wymiarów liniarnych znaczka większego, przepisanego rozporządzeniem ministerstwa skarbu z dnia 30 listopada 1866 (Dz. u. p. Nr. 149) dla przedmiotów ze srebra (głowa Dyany z sierpem księżyecowym), a z zatrzymaniem ściśle tej samej formy i rysunku, który to znaczek obok innych już istniejących używany będzie zacząwszy od dnia 1 sierpnia 1871.

Holzgethan r. w.

67.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1871,

względem przywrócenia sądu powiatowego w Mattsee w Salzburgu.

Na zasadzie §. 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1868 Dz. u. p. Nr. 59 przywraca się w okręgu sądu krajowego jako śledczego salzburgskiego sąd powiatowy Mattsee z siedzibą w miejscu tegoż imienia i z okręgiem jaki był ogłoszony w rozporządzeniu ministeryjnym z dnia 30 stycznia 1854 Dz. u. p. Nr. 26.

Rozpoczęcie czynności jego będzie później podane do wiadomości.

Habietinek r. w.

68.

Rozporządzenie ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 17 lipca 1871,

pozwalające używać w obrocie powszechnym wagi stołowej wynalezionej przez Jerzego Pfanzedera.

Pozwala się, aby waga stołowa z miseczkami na wierzchu leżącemi, wynaleziona przez Jerzego Pfanzedera, mechanika z Monachium, i tak urządzona, że części przeznaczone do obciążenia, na których miseczki ciężarowa i gwichtowa spoczywają, nie leżą jak zwykle na żelaznych krzyżach z zakrzywionymi końcami, lecz na pierścieniach z lanego żelaza, i której czołość podniesiona jest do $\frac{1}{10.000}$, była używana w obrocie powszechnym, z zachowaniem przepisów o cechowaniu i sprawdzaniu wag i gwichtów.

Na każdej wadze tego rodzaju, która ma być do użytku wprowadzona, powinna być w miejscu stósownem, na jednej z metalowych części składowych, wyryta lub wybita firma wynalazcy, do cechowania zaś tych wag upoważnia się tymczasowo tylko główny urząd miar i wag w Wiedniu.

Hohenwart r. w.

Schäffle r. w.

